

Dorpsstraat, Ons Dorp heeft een keur aan specialzaken. Ik kom er zelden: niet praktisch, wel prijzig. Maar het zijn mooie winkels die een goede klandizie lijken te hebben.

De supermarktbranche is blijvend boeiend, maar specialzaken hebben ook iets. Tijdens de vakantie, ver van Ons Dorp, kom ik er wél. Deze zomer maakte ik in zuidelijk Frankrijk de dagelijks gang naar het bakkertje in het dorp. Le boulanger biedt niet alleen brood en gebak; hij heeft ook een paar stellingen met wat andere levensmiddelen. De twee koelinkjes draaien het hoogst haalbare toerental om nog een béétje tegenwicht te bieden aan de hitte die de oven uitbraakt. De bakkerij is sterk in de p's van presentatie en personeel. Kinderen mogen naast de bakker staan en samen met hem de volgende serie broden de oven inschuiven. De vriendelijke verkoopdame verstaat haar vak en mij ook. En jonglerend met drie gloeiendwarme broden verlaat weer een tevreden klant het pand. Voor de grote boodschappen reis ik af naar de supermarkt, ruim tien kilometer verderop. Groot assortiment en een nog grotere drukte op een te klein vvo. Wie graag sfeer proeft, sterft aan ondervoeding. Boodschappen doen is hier een moetje, want de bakker heeft nu eenmaal geen sixpacks 1,5-literflessen bronwater.

Terug in Nederland. De bakker, groenteboer en slager kijken minder vrolijk. Hun omzet liep in het tweede kwartaal terug met een dikke 4%. De supermarkten pakten juist 7% meer. Het goede zal overwinnen, dus ook de betere specialzaak. Van dit vakmanschap kan een supermarktondernemer genieten en leren. Ook hij kan zover komen, of is al verder. Zolang hij van de p's van personeel en presentatie maar geen potje maakt.

Albert Schuurman